

Dosarul nr. 3ra-621/20

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul central – D. Racoviță

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, Gr. Dașchevici, Vl. Clima

DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând recursul depus de Gheorghe Străisteanu,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Judecătoriai Chișinău cu
privire la accesul la informație și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a casat hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătoriai Ungheni, sediul central, în
partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și în această
parte s-a emis o decizie nouă, prin care s-a declarat inadmisibilă cererea privind
repararea prejudiciului moral,

constată:

La 17 mai 2019, Gheorghe Străisteanu a depus la Judecătoria Chișinău, sediul
Rîșcani cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ
împotriva Judecătoriai Chișinău cu privire la accesul la informație și repararea
prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că la 14 aprilie 2019 a
depus prin poștă electronică la Judecătoria Chișinău cerere, prin care a solicitat
informarea motivului tănuirii hotărârii judecătorești irevocabile din 17 noiembrie
2017, neexpedierii acesteia spre executare din oficiu, în cazul remiterii hotărârii
indicate în adresa Ministerului Afacerilor Interne pentru executare, informarea
referitor la data expedierii și a numărului de înregistrare din registrul de ieșire, în
cazul în care se deține altă informație despre hotărârea menționată, informarea și
expedierea în adresa sa a hotărârii (încheierii) cu mențiunea executorie pentru a o
depune spre executare potrivit prevederilor Codului administrativ.

Reclamantul a menționat că, deși, expirase 32 de zile, nu a fost informat
despre examinarea cererii sale, prin ce i-a fost grav încălcat dreptul de acces la
informație.

Prin inacțiunea Judecătoriai Chișinău i-a fost cauzat un prejudiciu moral,
compensarea căruia a evaluat-o la suma de 1 500 de lei.

Reclamantul Gheorghe Străisteanu a solicitat, prin cererea de chemare în judecată: constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din 14 aprilie 2019; obligarea Judecătoria Chișinău să examineze cererea din 14 aprilie 2019 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și să prezinte informația solicitată; încasarea din contul Judecătoria Chișinău a compensației prejudiciului moral în sumă de 1 500 de lei, cauzat prin încălcarea dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din 14 aprilie 2019, prin refuzul de a furniza informația solicitată.

Prin încheierea din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău cauza a fost strămutată pentru examinare la Judecătoria Ungheni, sediul central (f.d. 39-41).

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătoria Ungheni, sediul central, s-a admis parțial acțiunea depusă de Gheorghe Străisteanu.

S-a constatat încălcarea dreptului de acces la informație de către Judecătoria Chișinău, prin nesoluționarea cererii din 14 aprilie 2019 înaintată de Gheorghe Străisteanu.

S-a obligat Judecătoria Chișinău să soluționeze cererea înaintată de Gheorghe Străisteanu la 14 aprilie 2019 privind accesul la informație, cu prezentarea datelor solicitate.

S-a respins ca fiind neîntemeiată pretenția privind încasarea prejudiciului moral (f.d. 86, 108-110 recto-verso).

Prima instanță a reținut că, Judecătoria Chișinău, în susținerea poziției sale de netemeinicie a acțiunii înaintate de Gheorghe Străisteanu, a menționat că i-a oferit informația solicitată.

Însă, din materialele cauzei, prima instanță a constatat că informația furnizată solicitantului se referă la o altă cerere, și anume la cererea de acces la informație cu referire la hotărârea din 29 martie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (f.d. 63-69).

Astfel, Judecătoria Ungheni, sediul central, a ajuns la concluzia că lui Gheorghe Străisteanu i-a fost încălcat dreptul de acces la informație.

La 12 noiembrie 2019, Gheorghe Străisteanu a declarat apel împotriva hotărârii din 05 noiembrie 2019 a Judecătoria Ungheni, sediul central, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției de reparare a prejudiciului moral, cu rejudecarea cauzei și admiterea acestei pretenții.

Prin decizia din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a casat hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătoria Ungheni, sediul central, în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și în această parte s-a emis o decizie nouă, prin care s-a declarat inadmisibilă cererea privind repararea prejudiciului moral (f.d. 146, 147-151).

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că, pentru înaintarea în instanță a pretenției privind repararea prejudiciului moral, Gheorghe Străisteanu trebuia să respecte procedura prealabilă, extrajudiciară, de soluționare a acestei chestiuni, condiție care nu a fost realizată în speță.

La 17 martie 2020, Gheorghe Străisteanu a depus la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul oficiului poștal, recurs motivat împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurrate și a hotărârii din 05 noiembrie 2019 a Judecătoria Ungheni, sediul central, în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral,

cu emiterea în această parte a unei decizii noi în sensul admiterii acestui capăt de cerere (f.d. 155-168, 176).

Argumentele recursului în esență se rezumă la faptul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii cerinței privind repararea prejudiciului moral sunt emise cu aplicarea și interpretarea eronată a prevederilor legale, fiind contrare practicii naționale în cauze similare.

Recurentul a notat că unicul motiv reținut de instanța de apel este nerespectarea procedurii prealabile de soluționare a pretenției privind repararea prejudiciului moral. Însă, această concluzie este eronată și contravine dispozițiilor articolelor 163 lit. c) și 218 din Codul administrativ, articolului 21 din Legea privind accesul la informație, articolului 192 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Judecând acest capăt de cerere, instanța de apel trebuia să țină cont de jurisprudența națională constantă în cauze similare, în special decizia din 15 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău (dosar nr. 3r-200/19), decizia din 26 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3ra-1111/18), decizia din 10 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3ra-1341/18), deciziile din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3ra-1344/18 și nr. 3ra-1508/18), decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3ra-1366/18), decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3ra-29/19).

În atare circumstanțe, recurentul a conchis că instanța de apel și prima instanță nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Prin referința din 12 iunie 2020, intimata Judecătoria Chișinău a solicitat declararea recursului ca inadmisibil (f.d. 181 recto-verso).

La 24 iunie 2020, examinând admisibilitatea recursului depus de Gheorghe Străisteanu împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, completul de admisibilitate al completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a dispus examinarea în fond, în complet de cinci judecători.

Conform articolul 245 alin. din Codul administrativ, (1) recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. (2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La capitolul dat Colegiul atestă din procesul-verbal al ședinței de judecată că Gheorghe Străisteanu nu a fost prezent la pronunțarea dispozitivului deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și respectiv nu i-a fost notificată soluția instanței de apel, precum nu i-a fost explicată nici calea și termenul de atac.

În atare circumstanțe, termenul de valorificare a dreptului de a ataca decizia instanței de apel urmează a fi calculat de la notificarea deciziei motivate.

Colegiul consideră recursul depus de Gheorghe Străisteanu la 17 martie 2020 (f.d. 155-168, 176) ca fiind conform prevederilor prevăzute la art. 245 din Codul

administrativ, deoarece decizia motivată din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău i-a fost notificată recurentului la 18 martie 2020 (f.d. 153).

În conformitate cu articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Verificând argumentele invocate în recurs, prin prisma materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de a-l respinge și a menține decizia din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, din următoarele motive.

Articolul 248 din Codul administrativ stipulează la alin. (1) lit. a) că, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care respinge recursul.

Potrivit articolului 219 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile.

În interpretarea articolului 244 alin. (2) coroborat cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art. 219 alin. (1)-(3) din Codul administrativ instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Din materialele și lucrările cauzei Colegiul atestă că, la 14 aprilie 2019, ora 09:27, Gheorghe Străisteanu a depus la Judecătoria Chișinău, prin poștă electronică, cerere semnată digital, prin care a solicitat să fie informat:

1) care a fost motivul tănuirii hotărârii judecătorești irevocabile din 17 noiembrie 2017, neexpedierii acesteia spre executare din oficiu;

2) în cazul în care hotărârea din 17 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa Ministerului Afacerilor Interne pentru executare, să-i fie furnizată informația referitor la data expedierii și numărul de înregistrare din registrul de ieșire a corespondenței;

3) în cazul în care se dispune de altă informație despre această hotărâre, să-i fie furnizată această informație (f.d. 26-27, 28).

Conform extrasului din căsuța poștală electronică cu adresa jcchisinau@justice.md, cererea respectivă a fost recepționată de furnizorul informației Judecătoria Chișinău la 16 aprilie 2019, ora 10.44 (f.d. 29).

Invocând că nu a primit răspuns în interiorul termenului legal la cererea din 14 aprilie 2019, Gheorghe Străisteanu a înaintat prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din 14 aprilie 2019; obligarea Judecătoriei Chișinău să examineze cererea din 14 aprilie 2019 în strictă conformitate cu prevederile

legislației în vigoare și să prezinte informația solicitată; încasarea din contul Judecătoriei Chișinău a compensației prejudiciului moral în sumă de 1 500 de lei, cauzat prin încălcarea dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din 14 aprilie 2019, prin refuzul de a furniza informația solicitată.

Prin încheierea din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău cauza a fost strămutată pentru examinare la Judecătoria Ungheni, sediul central (f.d. 39-41).

Fiind investită cu judecarea cauzei în prima instanță, Judecătoria Ungheni, sediul central, prin hotărârea din 05 noiembrie 2019 a admis parțial acțiunea depusă de Gheorghe Străisteanu, și anume:

A constatat încălcarea dreptului de acces la informație de către Judecătoria Chișinău, prin nesoluționarea cererii din 14 aprilie 2019 înaintată de Gheorghe Străisteanu.

A obligat Judecătoria Chișinău să soluționeze cererea înaintată de Gheorghe Străisteanu la 14 aprilie 2019 privind accesul la informație, cu prezentarea datelor solicitate.

A respins ca fiind neîntemeiată pretenția privind încasarea prejudiciului moral (f.d. 86, 108-110 recto-verso).

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a casat hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătoriei Ungheni, sediul central, în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și în această parte a emis o decizie nouă, prin care a declarat inadmisibilă cererea privind repararea prejudiciului moral (f.d. 146, 147-151).

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău instanța de recurs constată că instanța inferioară a cercetat și a stabilit responsabil starea de fapt a speței în baza tuturor probelor legal admisibile, aplicând și interpretând corect normele de drept material și procedural pertinente, motiv din care recursul urmează a fi respins.

Primordial, Colegiul învederează că procedura de contencios administrativ în prezenta speță a fost inițiată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile articolului 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform articolului 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În sensul articolului 220 alin. (1) din Codul administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Potrivit articolului 93 din Codul administrativ, (1) fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. (2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. (3) Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

La caz, instanța de recurs reiterează că, la 14 aprilie 2019, Gheorghe Străisteanu, ca solicitant al informației s-a adresat furnizorului informației

Judecătoria Chișinău cu cerere privind accesul la informație în temeiul Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 și invocând că nu a primit răspuns în interiorul termenului legal la cererea privind accesul la informație a înaintat prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ.

Articolul 24 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 stipulează că în funcție de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcționarului public, responsabil pentru furnizarea informațiilor oficiale, de a asigura accesul la informația solicitată, instanța de judecată decide aplicarea unor sancțiuni în conformitate cu legislația, repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, precum și satisfacerea neîntârziată a cererii solicitantului.

Prin prisma articolului 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de desfășurare a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În sensul articolului 10 alin. (1) din Codul administrativ actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

În corespundere cu articolul 19 din Codul administrativ cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

În conformitate cu articolul 166 din Codul administrativ, cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual.

Potrivit art. 167 alin. (4) din Codul administrativ, dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată.

Articolul 206 din Codul administrativ reglementează felurile acțiunilor în contencios administrativ. Așa, în sensul alin. (1) al acestui articol, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

(2) Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul

își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Articolul 207 din Codul administrativ prevede modul de examinare a admisibilității acțiunii în contencios administrativ. Astfel, prin prisma alin. (1) al acestui articol, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Totodată, alin. (2) lit. f) al aceluiași articol stipulează că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208.

Conform articolului 208 din Codul administrativ, (1) în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

(2) Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deși termenul pentru depunerea cererii prelabile nu a fost respectat, acțiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terț.

(3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

(4) O acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni.

(5) O acțiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare.

Raportând dispozițiile normelor citate mai sus la circumstanțele speței, Colegiul conchide că instanța de apel, judecând apelul depus de Gheorghe Străisteanu în limitele pretențiilor formulate în cererea de apel, just a constatat inadmisibilitatea acțiunii lui Gheorghe Străisteanu împotriva Judecătoriei Chișinău, în partea capătului de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral. Or, legea prevede expres că soluționarea chestiunii referitoare la repararea prejudiciului, inclusiv moral, se realizează printr-un act administrativ individual în cadrul unei proceduri administrative separate.

Respectiv, pentru înaintarea în instanța de judecată a unei pretenții privind repararea prejudiciului moral cauzat prin activitatea administrativă ilegală, recurentul Gheorghe Străisteanu urma să respecte procedura prealabilă, extrajudiciară, de soluționare a acestei chestiuni, condiție ce nu a fost realizată.

La capitolul dat urmează a fi evocat faptul că, prin prisma articolelor 10 alin. (2) și 60 alin. (3) din Codul administrativ, solicitantul informației în mod obligatoriu urma să înainteze autorității publice pârâte această pretenție printr-o cerere prealabilă, iar ulterior să depună acțiune în judecată.

Astfel, coroborând cadrul legal precizat circumstanțelor faptice ale speței, Colegiul conchide că Gheorghe Străisteanu nu s-a adresat cu cerere prealabilă către Judecătoria Chișinău, prin care să solicite compensarea prejudiciului moral prin nefurnizarea în termen a informației solicitate în temeiul Legii privind accesul la

informație nr. 982 din 11 mai 2000, deși, dispozițiile Codului administrativ prevăd expres obligativitatea părții reclamante de a respecta procedura prealabilă în cazul constatării existenței sau inexistenței unui raport juridic și solicitării reparării prejudiciului. Cu atât mai mult că decizia autorității publice privind acordarea sau refuzul de a acorda despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală constituie un act administrativ individual.

La aspectul dat Colegiul consideră oportun de a învedera că, prin Codul administrativ, legiuitorul a modificat condițiile și procedura de adresare în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ. Astfel, au fost introduse prevederi noi în privința procedurii prealabile ce urmează a fi respectată până la depunerea acțiunii în instanță și care diferă de reglementările Legii nr. 982 din 11 mai 2000.

În acest sens este imperios că atât cererea de chemare în judecată, cât și cererea privind accesul la informație au fost depuse după intrarea în vigoare a Codului administrativ. Având în vedere că în respectiva situație apare un conflict între dispozițiile Legii nr. 982 din 11 mai 2000 și Codul administrativ, care a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, urmează a fi aplicate prevederile Codului administrativ, ca fiind ultimul act normativ adoptat.

La fel, se rețin prevederile articolului 258 alin. (1) din Codul administrativ, care prevăd imperios că procedurile administrative și procedurile prealabile inițiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, care nu au fost finalizate până la 01 aprilie 2019, se vor finaliza conform prevederilor legale valabile până la data intrării în vigoare a prezentului cod. Această dispoziție este valabilă și pentru procedurile prealabile inițiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă inițiată până la data intrării în vigoare a acestuia.

Din norma precitată rezultă în afara oricărui dubiu că procedurile administrative și procedurile prealabile inițiate după 01 aprilie 2019 se vor finaliza în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Așadar, aplicarea Codului administrativ este determinată de principiul efectului imediat al legii noi, care presupune că legea nouă guvernează imediat toate situațiile juridice actuale ce intră în sfera ei de acțiune.

Reieșind din această conjunctură, nu pot fi acceptate argumentele recurentului, precum că instanța de apel trebuia să țină cont de jurisprudența națională constantă în cauze similare, în special decizia din 15 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău (dosar nr. 3r-200/19), decizia din 26 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3ra-1111/18), decizia din 10 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3ra-1341/18), deciziile din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3ra-1344/18 și nr. 3ra-1508/18), decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3ra-1366/18), decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3ra-29/19). Or, aceste cauze au fost judecate în baza altor norme procedurale, până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Mai mult decât atât, instanța de recurs notează că jurisprudența nu este imuabilă, ci din contra, progresivă în esență, iar acest fapt se confirmă prin deciziile din 17 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție în dosarele nr. 3ra-505/20 și 3ra-554/20.

În baza acestor considerații, se constată că alte susțineri ale recurentului nu

constituie temei de admitere a recursului, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel, având la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept material și procedural

În cauza Rebai și alții contra Franței, hotărârea din 25 februarie 1995, nr.26561/1995, Înalta Curte de Strasbourg a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs, cu atât mai mult, că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Conjunctura ipotezelor descrise supra profilează justetea deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, iar drept consecință netemeinicia recursului depus de Gheorghe Străisteanu.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie întemeiată și legală, iar argumentele invocate în recurs nu și-au găsit suport legal și factual, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității respingerii recursului depus de Gheorghe Străisteanu și menținerii deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform articolului 248 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul depus de Gheorghe Străisteanu împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Judecătoriai Chișinău cu privire la accesul la informație și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas